

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS PANEVĖŽIO APYGARDOS SKYRIUS

S P R E N D I M A S

2025 m. gruodžio 8 d. Nr. 21RE4-208 (AG4-179/21-2025)
Panevėžys

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Panevėžio apygardos skyrius (toliau – Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Astos Povilonienės, Vestos Šliogerytės (posėdžio pirmininkė) ir Karines Zavgorodnajos (pranešėja),

2025 m. gruodžio 3 d. Komisijos posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjos „A“ skundą atsakovei Užimtumo tarnybai prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos dėl įsakymų panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė:

pareiškėja „A“ (toliau – ir Bendrovė) (Komisijos pastaba: „C“ pavadinimas 2025 m. spalio 14 d. pakeistas į „A“), atstovaujama Bendrovės Teisės skyriaus teisininko L. B., skundu Komisijos prašo: 1) panaikinti Užimtumo tarnybos prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos (toliau – ir atsakovė, ir Užimtumo tarnyba) Paslaugų organizavimo departamento (toliau – ir Departamentas) direktoriaus įsakymus: 2025 m. rugsėjo 15 d. įsakymą Nr. V5-149 „Dėl išmokos darbdaviui „C“, pritraukusiam darbuotoją iš užsienio, neskyrimo už L. D. A.“ (toliau – ir Sprendimas 1); 2) 2025 m. rugsėjo 16 d. įsakymą Nr. V5-150 „Dėl išmokos darbdaviui „C“, pritraukusiam darbuotoją iš užsienio, neskyrimo už D. E. F.“ (toliau – ir Sprendimas 2); 3) 2025 m. rugsėjo 16 d. įsakymą Nr. V5-151 „Dėl išmokos darbdaviui „Ca“, pritraukusiam darbuotoją iš užsienio, neskyrimo už B. R.“ (toliau – ir Sprendimas 3) (toliau – ir Sprendimas 1, Sprendimas 2 ir Sprendimas 3 kartu vadinami Sprendimais) bei įpareigoti atsakovę pakartotinai svarstyti Bendrovės 2025 m. rugsėjo 3 d. pateiktą prašymą (toliau – Prašymas).

Paaiškino, kad siekiant palengvinti darbdaviams atsirandančią finansinę naštą pritraukiant kvalifikuotus specialistus iš užsienio, 2022 m. gegužės 19 d. buvo priimtas Lietuvos Respublikos užimtumo įstatymo (toliau – UĮ) Nr. XII-2470 1, 12, 16, 20, 22, 24, 28, 29, 30, 31, 36, 37, 38, 391, 40, 44, 46, 47, 48, 48¹ straipsnių ir priedo pakeitimo ir įstatymo papildymo 39², 39³ ir 48² straipsniais įstatymas Nr. XIV-1106, kuriuo UĮ papildytas, be kita ko, nauja užimtumo rėmimo priemone – išmoka darbdaviui, pritraukusiam darbuotoją iš užsienio (UĮ 12 straipsnio 2 dalies 4 punktą). Šis teisinis mechanizmas detaliau aptariamas UĮ 48² straipsnyje, kuris numato, kad darbdaviai (tarp jų ir pareiškėja) įgyja teisę kreiptis su prašymu į Užimtumo tarnybą dėl išmokos darbdaviui, pritraukusiam darbuotoją iš užsienio (toliau – Prašymas dėl išmokos) skyrimo, kuris gali būti teikiamas, kai, be kita ko, darbdavys dėl to kreipiasi ne anksčiau kaip po 12 mėnesių ir ne vėliau kaip per 2 metus nuo darbuotojo darbo Lietuvoje pagal neterminuotą darbo sutartį pradžios (UĮ 48² straipsnio 3 dalis), o Prašymo dėl išmokos skyrimo ir mokėjimo tvarką nustato Užimtumo tarnybos direktorius (UĮ 48² straipsnio 4 dalis). Pagal Išmokos darbdaviui, pritraukusiam darbuotoją iš užsienio, skyrimo ir mokėjimo tvarkos aprašo, patvirtinto Užimtumo tarnybos direktoriaus 2022 m. liepos 25 d. įsakymu Nr. V-223 (toliau – Aprašas), 5 punktą, Prašymas dėl išmokos teikiamas per administracinių ir viešųjų

paslaugų portalą „Elektroniniai valdžios vartai“ (toliau – EVV). Pareiškėjos teigimu, itin svarbu paminėti, jog pagal šį punktą Prašymas dėl išmokos gali būti pateikiamas tik per EVV ir kitų būdų dokumentams pateikti taikytini teisės aktai nenumato.

Pareiškėja nurodė, jog Bendrovė 2023 m. balandžio ir birželio mėn. sudarė tris darbo sutartis su užsienyje gyvenančiais aukštą kvalifikaciją turinčiais asmenimis dėl darbo funkcijų atlikimo, t. y.:

1. 2023 m. balandžio 20 d. su L. D. A. (toliau – ir L. D. A.) neterminuotą darbo sutartį Nr. 1247, kuri įsigaliojo ir pagal kurią ši darbuotoja Bendrovėje pradėjo dirbti 2023 m. liepos 3 d. naujo produkto įvedimo vadovės pareigose;

2. 2023 m. balandžio 27 d. su D. E. F. (toliau – ir D. E. F.) neterminuotą darbo sutartį Nr. 1253, kuri įsigaliojo ir pagal kurią šis darbuotojas Bendrovėje pradėjo dirbti 2023 m. liepos 31 d. procesų inžinieriaus pareigose;

3. 2023 m. birželio 26 d. su B. R. (toliau – ir B. R.) neterminuotą darbo sutartį Nr. 1308, kuri įsigaliojo ir pagal kurią šis darbuotojas Bendrovėje pradėjo dirbti 2023 m. rugpjūčio 16 d. sistemų priežiūros technikos inžinieriaus pareigose.

Kadangi su šiais asmenimis pareiškėja susitarė dėl aukštos kvalifikacijos darbo funkcijų atlikimo, ji įgijo teisę kreiptis su Prašymu dėl išmokos, L. D. A. atveju – ne vėliau kaip iki 2025 m. liepos 3 d.; D. E. F. atveju – ne vėliau kaip iki 2025 m. liepos 31 d.; B. R. atveju – ne vėliau kaip iki 2025 m. rugpjūčio 16 d., tačiau pasinaudoti šia teise pareiškėja negalėjo dėl ne nuo jos priklausančių aplinkybių, kadangi nebuvo galima pateikti Prašymo dėl išmokos nuo 2025 m. birželio iki rugpjūčio mėn. Tiksliau, jungiantis prie EVV informacinės sistemos Prašymo dėl išmokos pateikimo nuoroda buvo neaktyvi, o prie prašymo buvo pateikiamas užrašas: „Prašymų priėmimas bus tęsiamas 2025 m. kai bus atnaujintas finansavimas“. Nors pareiškėja turėjo teisę kreiptis su Prašymu dėl išmokos skyrimo, tokia teisė buvo tik formali ir praktiškai neįgyvendinama ne dėl pareiškėjas kaltės, o dėl Užimtumo tarnybos nustatytų techninių apribojimų EVV svetainėje. Tuo tarpu kitų būdų pateikti Prašymą dėl išmokos, apart prašymo teikimo per EVV, nei UĮ, nei Aprašas nenumato. Aplinkybę, kad Prašymo dėl išmokos pateikti nebuvo galimybės dėl finansavimo stokos taip pat patvirtina Užimtumo tarnybos atstovų 2025 m. spalio 8 d. pateiktas atsakymas, kuriame nurodoma, kad Prašymų dėl išmokos priėmimas buvo sustabdytas net beveik 5 mėnesius, tai yra nuo 2025 m. kovo 17 d. iki 2025 m. rugpjūčio 4 d.

Atnaujinus finansavimą, techniniai apribojimai pateikti Prašymus dėl išmokos per EVV išnyko, todėl Bendrovės atsakingas darbuotojas Prašymu kreipėsi į Užimtumo tarnybą, tikintis, kad atsakovė vertindama Prašymą, atsižvelgs į pačios atsakovės sudarytus techninius apribojimus Prašymams dėl išmokos pateikti. Nepaisant to, Bendrovė 2025 m. rugsėjo 17 d. gavo Užimtumo tarnybos Sprendimus dėl atvykimo išmokos neskyrimo už pritrauktus aukštos kvalifikacijos darbuotojus L. D. A., D. E. F. ir B. R.

Pareiškėja nesutinka su skundžiamais Sprendimais, kuriais netenkintas jos 2025 m. rugsėjo 3 d. pateiktas Prašymas dėl esą praleisto UĮ nustatyto termino, nes termino praleidimą sąlygojo pačios atsakovės neteisėti veiksmai, todėl skundžiami Sprendimai prieštarauja tiek taikomiems teisės aktams, tiek Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatyme (toliau – VAI) numatytiems nepiktnaudžiavimo valdžia, atsakingo valdymo (gerojo administravimo) bei lygiateisiškumo principams.

Pareiškėja nurodė UĮ 2 straipsnio 5 dalies, 12 straipsnio 2 dalies 4 punkto, 16 straipsnio 3 dalies 1 punkto, 35 straipsnio 4 dalies, 48² straipsnio nuostatas ir paaikškino, jog akcentuotina, kad UĮ nenumato atvejų, kuomet Užimtumo tarnyba galėtų sustabdyti Prašymų dėl išmokos priėmimo procesą, todėl atsižvelgiant į taikytinas teisės normas vertintina, kad Užimtumo tarnyba įgyvendindama užimtumo rėmimo priemones turi universalią pareigą sudaryti sąlygas darbdaviams (kartu ir pareiškėjai) nepertraukiamą galimybę kreiptis į Užimtumo tarnybą su Prašymu dėl išmokos. Tačiau Užimtumo tarnyba pareiškėjai tokios galimybės nesudarė, t. y. pareiškėja ne dėl savo kaltės negalėjo laiku pateikti Prašymo dėl to, kad nesant finansavimo, Užimtumo tarnyba apribojo technines galimybes tinkamai pateikti Prašymą per EVV, ir tokiu būdu viršijo teisės aktais priskiriamus įgaliojimus. Prašymo dėl išmokos nepriėmimas, atidėjimas ar stabdymas dėl finansavimo nebuvimo nėra aptariamasis nei UĮ, nei Aprašo nuostatose. Teisinio pagrindo nepriimti Prašymo dėl išmokos dėl

finansavimo nebuvimo UĮ taip pat nėra. Taikytinuose teisės aktuose nenurodyta, kad tam tikri punktai nustoja galioti išsipildžius tam tikroms sąlygoms (pvz., iškeičius numatytą biudžetą ar pan.), ar bet kokios kitos ribojančios sąlygos, dėl kurių, suinteresuoti asmenys netektų teisės ir galimybių pateikti Prašymą dėl išmokos bei pretenduoti į išmoką, tol, kol galioja aktuali UĮ ir (ar) Aprašo redakcija. Priešingai, Užimtumo tarnybos sprendimas apriboti Prašymų dėl išmokos pateikimą per EVV dėl trūkstamo finansavimo, savo esme ir turiniu, yra ydingas ir vertintinas kaip priimtas nesivadovaujant teisės aktų nuostatomis (žr. pvz., Vilniaus rūmų 2021 m. sausio 7 d. sprendimą Nr.eI2-886-1063/2021). Finansavimo trūkumas jokių būdu nepateisina atsakovės savarankiškos (neregamentuotos teisės aktais) teisės stabdyti Prašymų dėl išmokos skyrimo priėmimą ir vertinimą savo iniciatyva. UĮ 50 straipsnyje aiškiai numatyta, jog darbo rinkos paslaugos, užimtumo rėmimo priemonės ir šiame įstatyme nurodytos išmokos finansuojamos iš valstybės ir savivaldybių biudžetų, Garantinio fondo, Ilgalaikio darbo išmokų fondo, Europos Sąjungos struktūrinių ir kitų fondų bei šaltinių. Užimtumo tarnyba neturi teisės savo iniciatyva apriboti suinteresuotų asmenų teisę pasinaudoti teisės aktuose nustatytais naudomis.

Pareiškėja skunde nurodė, jog, atsakovė priimdama su UĮ atsakovei priskirtina kompetencija nesuderinamą sprendimą pažeidė VAI 3 straipsnio 8 dalyje įtvirtintą nepiktnaudžiavimo valdžia principą, pacitavo Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) suformuotą praktiką ir paaikšino, jog atsižvelgiant į aktualią teismų praktiką neabejotina, kad vien šios (kompetencijos viršijimo) sąlygos iš esmės užtenka tam, kad skundžiami sprendimai būtų pripažinti naikintiniais.

Pareiškėja teigia, jog atsakovė netinkamai vykdydama UĮ 16 straipsnio 3 dalies 1 punkte įtvirtintą pareigą įgyvendinti užimtumo rėmimo priemonę pažeidė atsakingo valdymo (gerojo administravimo) principą. Kaip jau ne kartą akcentuota šiame skunde, pagrindinė priežastis, dėl kurios pareiškėja negalėjo pateikti Prašymo dėl išmokos laiku, buvo Užimtumo tarnybos iniciatyva apribota galimybė per EVV pateikti Prašymus dėl išmokos, todėl šiuo atveju Sprendimuose nurodyta Prašymo netenkinimo priežastis – praleistas terminas Prašymui dėl išmokos pateikti – formaliai atitinka UĮ 48² straipsnio 3 dalyje nustatytą terminą Prašymams dėl išmokos pateikti ir yra teisėta (t. y., atitinkantį UĮ 482 straipsnio 3 dalies reikalavimus), tačiau jokių būdu nėra teisinga.

LVAT praktika patvirtina, kad priimdama atitinkamus sprendimus, Užimtumo tarnyba privalėjo elgtis aktyviai ir rūpestingai, teisės aktų nustatytoje ribose, o tai, jog pareiškėjos pateiktas Prašymas dėl išmokos buvo atmestas neįvertinus Užimtumo tarnybos neteisėto sprendimo stabdyti Prašymų dėl išmokų priėmimo, sąlygoja Užimtumo tarnybos veiksmų (ne)atitiktį atsakingo valdymo (gerojo administravimo) principui ir tai yra dar viena priežastis, dėl kurios Sprendimai turi būti pripažinti naikintiniais.

Pareiškėjos teigimu, sudarydama sąlygas atitinkamu laikotarpiu suinteresuotiems subjektams pateikti Prašymus dėl išmokos, o kitu laikotarpiu – ne, atsakovė pažeidė VAI 3 straipsnio 6 dalyje numatytą lygiateisiškumo principą, tokia išvada darytina atsižvelgiant į tai, jog visi suinteresuoti asmenys, kurie turėjo teisę teikti Prašymus dėl išmokos tik iki 2025 m. rugpjūčio mėn. tokia teise pasinaudoti negalėjo net 5 (penkis) mėnesius, nuo 2025 m. kovo mėn. iki 2025 m. rugpjūčio mėn., tuo tarpu kiti suinteresuoti asmenys, kurie Prašymus dėl išmokos pateikė anksčiau (t. y. iki 2025 m. kovo mėn.) ir/arba turėjo (turi) teisę pateikti Prašymą dėl išmokos vėliau nei 2025 m. rugpjūčio mėn., tokia teise pasinaudoti galėjo arba vis dar gali. Nors tiek vienu, tiek kitu atveju, buvo taikomos tos pačios UĮ nuostatos, todėl toks skirtingų sąlygų taikymas tapatiems subjektams neabejotinai sąlygoja lygiateisiškumo principo pažeidimą.

Pasak pareiškėjos, Užimtumo tarnyba yra viešojo administravimo subjektas, todėl savo veikloje privalo vadovautis VAI įtvirtintais principais ir nuostatomis, tame tarpe šiuo atveju aktualiais: nepiktnaudžiavimo valdžia, atsakingo valdymo (gerojo administravimo) ir lygiateisiškumo. Jos priimami administraciniai sprendimai ir jų motyvai turi būti pagrįsti įstatymais, privalo būti ne tik teisėti, bet ir teisingi, taikomi vienodai visų suinteresuotų subjektų atžvilgiu. Užimtumo tarnyba priimdama Sprendimus visiškai neatsižvelgė į pačios Užimtumo tarnybos sukeltas aplinkybes apribojusias pareiškėjai galimybę pateikti Prašymą dėl išmokos laiku, taip pažeisdama minėtus principus. Tam, kad Sprendimai būtų panaikinti pakanka, kad būtų pažeistas bent vienas iš minėtų principų; šiuo atveju Užimtumo tarnybos neteisėtais veiksmais buvo pažeisti net trys, todėl

vienintelis (ir teisingas) sprendimas pažeidimui pašalinti yra Sprendimų panaikinimas ir įpareigojimas Užimtumo tarnybą Prašymą svarstyti pakartotinai, laikant, kad Prašymas yra pateiktas nepraleidus UĮ 48² straipsnio 3 dalyje nustatyto termino.

Atsakovė atsiliepimu į skundą prašo pareiškėjos skundą atmesti.

Pasisakydama dėl ginčui taikytinų teisės aktų atsakovė paaiškino, kad išmoką darbdaviui, pritraukusiam darbuotoją iš užsienio, reglamentuoja UĮ bei Aprašas. UĮ 48² straipsnio 1 dalyje numatytos sąlygos, kurias turi atitikti darbdavys, siekiantis gauti išmoką darbdaviui, pritraukusiam darbuotoją iš užsienio, o to paties straipsnio 3 dalyje numatyti prašymo pateikimo terminai. Nagrinėjamu atveju aktuali 48² straipsnio 3 dalis, kadangi skundžiamis Sprendimai priimti tuo pagrindu, kad analizuojant pateiktas Bendrovės su darbuotojais L. D. A., D. E. F. ir B. R. sudarytų darbo sutarčių kopijų informaciją ir Užimtumo tarnybos sistemoje esančius Bendrovės pateiktus Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos (toliau – VSDFV) duomenis apie minėtų darbuotojų įdarbinimą, buvo nustatyta, kad prašymo pateikimo metu (2025 m. rugsėjo 3 d.) Bendrovės darbo santykiai su nurodytais darbuotojais trunka daugiau nei 2 metus, todėl netenkinama UĮ 48² straipsnio 3 dalyje nustatyta sąlyga būtina išmokai darbdaviui, pritraukusiam darbuotoją iš užsienio, gauti.

Dėl faktinių aplinkybių atsakovė paaiškino, jog pareiškėja 2025 m. rugsėjo 3 d. Užimtumo tarnybai pateikė Prašymą bei Aprašo 4 punkte numatytus dokumentus, t. y. patvirtinimą apie įdarbintų asmenų (B. R., D. E. F. ir L. D. A.) atitiktį UĮ 48¹ straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktuose ir 48² straipsnio 1 dalies 2 punkte nustatytoms sąlygoms (toliau – Patvirtinimas), 2023 m. balandžio 20 d. neterminuotos darbo sutarties Nr. 1247, sudarytos tarp pareiškėjos ir įdarbinto asmens L. D. A., 2023 m. balandžio 27 d. neterminuotos darbo sutarties Nr. 1253, sudarytos tarp pareiškėjos ir įdarbinto asmens D. E. F., 2023 m. birželio 26 d. neterminuotos darbo sutarties Nr. 1308, sudarytos tarp pareiškėjos ir įdarbinto asmens B. R. kopijos, 2024 m. balandžio 11 d. pažymą apie L. D. A. vidutinį vieno mėnesio bruto darbo užmokestį, 2025 m. kovo 18 d. pažymą apie D. E. F. vidutinį vieno mėnesio bruto darbo užmokestį, 2025 m. kovo 18 d. pažymą apie B. R. vidutinį vieno mėnesio bruto darbo užmokestį, 2024 m. balandžio 11 d. pažymą apie įmonės vidutinį mėnesinį bruto darbo užmokestį 2022 m., Bendrovės atitikties *de minimis* pagalbos taisyklėms 2025 m. rugsėjo 1 d. patikros lapą.

Nagrinėdamas Prašymą ir prie jo pridėtus anksčiau išvardintus dokumentus bei Užimtumo tarnybos sistemoje esančius Bendrovės pateiktus VSDFV duomenis apie L. D. A., D. E. F. ir B. R. įdarbinimą, Departamentas nustatė, kad Bendrovė neatitinka UĮ 48² straipsnio 3 dalies sąlygos, nes Prašymo pateikimo metu (2025 m. rugsėjo 3 d.) įmonės darbo santykiai su nurodytais asmenimis L. D. A., D. E. F. ir B. R. trunka daugiau nei 2 metus. Atsižvelgiant į tai, buvo priimti pareiškėjos skundžiamis Sprendimai, apie kuriuos Bendrovė buvo informuota elektroniniu paštu. Sprendimuose buvo nurodyta jų apskundimo terminai ir tvarka, kuria pareiškėja ir pasinaudojo.

Dėl skundžiamų Sprendimų atsakovė paaiškino, jog UĮ 48² straipsnio 3 dalyje numatyta, kad „<...> Darbdavys dėl išmokos darbdaviui, pritraukusiam darbuotoją iš užsienio, skyrimo kreipiasi į Užimtumo tarnybą ne anksčiau kaip po 12 mėnesių ir ne vėliau kaip per 2 metus nuo darbuotojo darbo Lietuvoje pagal neterminuotą darbo sutartį pradžios. <...>. Iš Bendrovės su D. E. F. 2023 m. balandžio 27 d. sudarytos darbo sutarties Nr. 1253 kopijos ir Užimtumo tarnybos sistemoje esančių Bendrovės pateiktų VSDFV duomenų apie D. E. F. įdarbinimą, matyti, kad D. E. F. Bendrovėje pagal neterminuotą darbo sutartį dirba nuo 2023 m. liepos 31 d. Vadinasi, pareiškėja prašymą skirti išmoką Užimtumo tarnybai turėjo pateikti ne vėliau kaip iki 2025 m. liepos 31 d. Iš Bendrovės su L. D. A. 2023 m. balandžio 20 d. sudarytos darbo sutarties Nr. 1247 kopijos ir Užimtumo tarnybos sistemoje esančių Bendrovės pateiktų VSDFV duomenų apie L. D. A. įdarbinimą, matyti, kad L. D. A. Bendrovėje pagal neterminuotą darbo sutartį dirba nuo 2023 m. liepos 3 d. Vadinasi, pareiškėja prašymą skirti išmoką Užimtumo tarnybai turėjo pateikti ne vėliau kaip iki 2025 m. liepos 3 d. Iš Bendrovės su B. R. 2023 m. birželio 26 d. sudarytos darbo sutarties Nr. 1308 kopijos ir Užimtumo tarnybos sistemoje esančių Bendrovės pateiktų VSDFV duomenų apie B. R. įdarbinimą, matyti, kad B. R. Bendrovėje pagal neterminuotą darbo sutartį dirba nuo 2023 m. rugpjūčio 16 d. Vadinasi,

pareiškėja prašymą skirti išmoką Užimtumo tarnybai turėjo pateikti ne vėliau kaip iki 2025 m. rugpjūčio 16 d. Kaip minėta aukščiau, pareiškėja prašymą skirti išmoką už įdarbintus asmenis – L. D. A., D. E. F. ir B. R., pateikė 2025 m. rugsėjo 3 d., t. y. praleidus prašymo skirti išmoką darbdaviui, pritraukusiam darbuotoją iš užsienio, terminą.

Dėl pareiškėjos skunde teiginio, kad nesutinka su skundžiamais Sprendimais, kadangi termino praleidimą sąlygojo pačios Užimtumo tarnybos neteisėti veiksmai, jog Prašymo skirti išmoką darbdaviui, pritraukusiam darbuotoją iš užsienio, negalėjo pateikti dėl to, kad nesant finansavimo, Užimtumo tarnyba apribojo technines galimybes tinkamai pateikti prašymą per EVV, ir tokiu būdu Užimtumo tarnyba viršijo teisės aktais priskiriamus įgaliojimus ir, kad Užimtumo tarnybos sprendimas apriboti prašymų dėl išmokos pateikimą per EVV dėl trūkstamo finansavimo, savo esme ir turiniu yra ydingas ir vertintinas kaip priimtas nesivadovaujant teisės aktų nuostatomis, atsakovė paaiškino, kad į 2022–2030 metų plėtros programos valdytojos Lietuvos Respublikos ekonomikos ir inovacijų ministerijos (toliau – Ekonomikos ir inovacijų ministerija) ekonomikos transformacijos ir konkurencingumo plėtros programą, kuri patvirtinta Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Vyriausybė) 2022 m. kovo 16 d. nutarimu Nr. 247, (toliau – Programa) įtraukti nacionalinio pažangos plano (toliau – NPP) 1 strateginio tikslo „Pereiti prie mokslo žiniomis, pažangiosiomis technologijomis, inovacijomis grįsto darnaus ekonomikos vystymosi ir didinti šalies tarptautinį konkurencingumą“ uždaviniai, už kurių įgyvendinimą atsakinga Ekonomikos ir inovacijų ministerija. Vienas iš uždavinių – 1.15. Verslo poreikius atitinkantys žmogiškieji ištekliai. Programoje numatyta NPP 1.15 uždavinį „Gerinti aukštos ir vidutinės pridėtinės vertės ekonomikos sektorių žmogiškųjų išteklių poreikio tenkinimą“ numatyta spręsti pažangos priemone 05-001-01-15-0 „Skatinti talentų ir kompetencijų pasiūlą pažangiai ekonomikai“. Įgyvendindama Strateginio valdymo metodikos, patvirtintos Vyriausybės 2021 m. balandžio 28 d. nutarimu Nr. 292, 82 punktą ir 2022–2030 metų ekonomikos transformacijos ir konkurencingumo plėtros programos, patvirtintos Vyriausybės 2022 m. kovo 16 d. nutarimu Nr. 247, priemonę Nr. 05-001-01-15-02 „Skatinti talentų ir kompetencijų pasiūlą pažangiai ekonomikai“, Ekonomikos ir inovacijų ministras 2022 m. liepos 12 d. įsakymu Nr. 4-875 patvirtino 2022–2030 metų ekonomikos transformacijos ir konkurencingumo plėtros programos pažangos priemonės Nr. 05-001-01-15-02 „Skatinti talentų ir kompetencijų pasiūlą pažangiai ekonomikai“ aprašą, kuriame numatyta, kad pažangos priemonė įgyvendinama per 7 veiklas. Nagrinėjamu atveju aktuali 2 veikla – Finansinių paskatų priemonių, kurias taikant siekiama pritraukti reikiamų specialistų iš užsienio, sukūrimas ir bandymas, kuri apima šias poveikles: atvykimo išmokų iš užsienio pritrauktiems darbuotojams mokėjimas; atvykimo išmokų iš Ukrainos pasitraukusiems darbuotojams mokėjimas; vienkartinės išmokos darbdaviui, pritraukusiam darbuotoją iš užsienio, mokėjimas. Apraše taip pat numatyta, kad 2 veiklos administruojančioji institucija – Užimtumo tarnyba. Įvertinus išdėstytą reglamentavimą matyti, kad iš esmės už pažangos priemonės Nr. 05-001-01-15-02 „Skatinti talentų ir kompetencijų pasiūlą pažangiai ekonomikai“, kuri įgyvendinama per veiklas ir poveikles, įgyvendinimą atsakinga Ekonomikos ir inovacijų ministerija, o Užimtumo tarnyba yra tik veiklą administruojanti institucija. Kaip atsakinga institucija, strateginio veiklos plano Ekonomikos konkurencingumo didinimo programos priemonės Nr. 05-001-01-15-02 (PP) „Skatinti talentų ir kompetencijų pasiūlą pažangiai ekonomikai“ veiklos „Finansinių paskatų priemonių, kurias taikant siekiama pritraukti reikiamų specialistų iš užsienio, sukūrimas ir įgyvendinimas“ įgyvendinimui Ekonomikos ir inovacijų ministerija Užimtumo tarnybai kiekvienais metais skiria valstybės biudžeto lėšas pagal pasirašomas sutartis dėl valstybės biudžeto lėšų pervedimo ir naudojimo. Pagal 2025 m. pasirašytą sutartį dėl valstybės biudžeto lėšų pervedimo ir naudojimo tarp Ekonomikos ir inovacijų ministerijos ir Užimtumo tarnybos, 2025 m. skirtos valstybės biudžeto lėšos buvo išnaudotos dar 2025 m. kovo mėn., todėl prašymų skirti išmoką teikimas per EVV buvo sustabdytas. Apibendrinant pasakytina, kad prašymų skirti išmoką teikimu per EVV sustabdymas buvo sąlygotas Ekonomikos ir inovacijų ministerijos veiksmų, t. y. reikiamo kiekio valstybės biudžeto lėšų neskyrimu. Nors UĮ 48² straipsnio 3 dalyje numatyta, kad išmoką darbdaviui, pritraukusiam darbuotoją iš užsienio, skiria ir moka Užimtumo tarnyba, tačiau tam, kad Užimtumo tarnyba įgyvendintų šią pareigą, ji turi turėti išmokų mokėjimui skirtą finansavimą. Kadangi nagrinėjamu atveju finansavimas buvo pasibaigęs, Užimtumo tarnyba neturėjo galimybės

išmokos skirti ir išmokėti. Ne ką mažiau svarbus momentas, tas, kad Užimtumo tarnyba, matydama, kad išmokoms skirti ir mokėti valstybės biudžeto lėšų nepakanka ir nepaisant to vis tiek priimintų darbdavių prašymus skirti išmoką ir sprendimus skirti išmoką, prisiimtą riziką negauti papildomo finansavimo išmokoms išmokėti bei užsikrautų finansinę naštą, kadangi kitų finansavimo šaltinių išmokoms išmokėti Užimtumo tarnyba neturi.

Atsakovės teigimu, pareiškėja pateiktame skunde Užimtumo tarnybos veiksmus dėl prašymų skirti išmoką pateikimo per EVV sustabdymo laiko neteisėtai, tačiau Užimtumo tarnybos veiksmų neteisėtumo argumentą pareiškėja išreiškė tik gavusi tris Sprendimus neskirti išmokos darbdaviui. Atkreiptinas dėmesys į tai, kad tuo metu, kai norėjo Užimtumo tarnybai pateikti prašymą dėl išmokos darbdaviui ir pamatė, kad to padaryti negali, pareiškėja nesiėmė jokių aktyvių veiksmų, t. y. neskundė Užimtumo tarnybos veiksmų dėl prašymų skirti išmoką pateikimo per EVV sustabdymo, neteikė jokių užklausų Užimtumo tarnybai, kaip tai darė po sprendimų neskirti išmokos darbdaviui, gavimo. Tokie pareiškėjos veiksmai rodo, kad tuo metu, kai norėjo pateikti prašymą, Užimtumo tarnybos veiksmų dėl prašymų teikimo sustabdymo nelaikė neteisėtai, su jais sutiko, todėl Užimtumo tarnybos nuomone, pareiškėja prarado galimybę ginčyti Užimtumo tarnybos veiksmų teisėtumą.

Pasak atsakovės, kaip buvo minėta aukščiau, pareiškėja dėl išmokos darbdaviui už darbuotoją L. D. A. turėjo kreiptis į Užimtumo tarnybą ne vėliau kaip iki 2025 m. liepos 3 d., dėl išmokos darbdaviui už darbuotoją D. E. F. – ne vėliau kaip iki 2025 m. liepos 31 d. ir dėl išmokos darbdaviui už darbuotoją B. R. – ne vėliau kaip iki 2025 rugpjūčio 16 d. Pareiškėja prašymą skirti išmoką darbdaviui už visus minėtus tris darbuotojus pateikė 2025 m. rugsėjo 3 d., t. y. ne iš karto po prašymų priėmimo išmokai gauti atnaujinimo, o praėjus dar mėnesiui, kadangi prašymų priėmimas išmokai gauti buvo atnaujintas nuo 2025 m. rugpjūčio 4 d. Įvertinus nurodytus duomenis matyti, kad jeigu pareiškėja būtų buvusi atsakinga ir ėmusi aktyvių veiksmų, ji turėjo galimybę ir po prašymų priėmimo išmokai gauti atnaujinimo laiku pateikti prašymą išmokai gauti už darbuotoją B. R., tačiau pareiškėja to nepadarė, kas rodo pačios pareiškėjos neatsakingumą.

Kitas, ne ką mažiau svarbus momentas tas, kad pareiškėja pateikti prašymą skirti išmoką darbdaviui, pritraukusiam darbuotoją iš užsienio, už darbuotoją L. D. A. turėjo teisę laikotarpiu nuo 2024 m. liepos 3 d. iki 2025 m. liepos 3 d., už darbuotoją D. E. F. – nuo 2024 m. liepos 31 d. iki 2025 m. liepos 31 d., už darbuotoją B. R. – nuo 2024 m. rugpjūčio 16 d. iki 2025 m. rugpjūčio 16 d. Kaip matyti, pareiškėja prašymo skirti išmoką darbdaviui pateikimui turėjo vienerius metus laiko, todėl Prašymų išmokai gauti priėmimo sustabdymas laikotarpiu nuo 2025 m. kovo 17 d. iki 2025 m. rugpjūčio 4 d., t. y. beveik 5 mėn., Užimtumo tarnybos nuomone, nelaikytinas tokiu ženkliai ir galėjusiu sutrukdyti pareiškėjai pasinaudoti įstatymo suteikta teise. Paminėtina ir tai, kad pareiškėja kartą jau teikė prašymą išmokai gauti už aukščiau minėtus tris darbuotojus, tačiau išmokos nebuvo skirtos, nes pareiškėja kreipėsi per anksti, t. y. nepraėjus 12 mėn. nuo darbuotojo darbo Lietuvoje pagal neterminuotą darbo sutartį pradžios. Ši aplinkybė rodo ir patvirtina, kad pareiškėjai nebuvo jokių kliūčių prašymą išmokai gauti teikti laikotarpiu, kuomet prašymų išmokai gauti priėmimas nebuvo sustabdytas.

Dėl pareiškėjos skundo teiginio, jog Užimtumo tarnyba, priimdama Sprendimus pažeidė viešojo administravimo principus: nepiktinaudžiavimo valdžia, atsakingo valdymo (gerojo administravimo) bei lygiateisiškumo, atsakovė teigia, jog su tokiais argumentais Užimtumo tarnyba nesutinka, nurodė minėtų principų nuostatas ir paaiškino, kad nagrinėjamoje situacijoje svarbu atkreipti dėmesį į tai, kad pareiškėja skundžia Užimtumo tarnybos priimtus Sprendimus. Įvertinus išmokos darbdaviui teisinį reglamentavimą ir Užimtumo tarnybos priimtų Sprendimų turinį nustatyta, kad jie priimti turint suteiktus viešojo administravimo įgaliojimus, atsižvelgiant į tai, kad įstatymui visi asmenys lygūs ir nevaržant išskirtinai pareiškėjos teisių, priimant Sprendimus buvo laikomasi UĮ ir Aprašo nuostatų.

Atsakovės teigimu, apibendrinant atsiliepime išdėstytus argumentus, konstatuotina, kad skundžiamis Sprendimai yra teisėti ir pagrįsti, priimti vadovaujantis teisės aktų nuostatomis ir išsamiai išnagrinėjus visas jų priėmimui reikšmingas aplinkybes, todėl jų naikinti nėra teisinio pagrindo.

Skundas atmetamas.

Bylos rašytiniais duomenimis nustatyta, kad pareiškėja 2025 m. rugsėjo 3 d. (Paslauga užsakyta per e-paslaugų portalą epaslaugos.lt) Užimtumo tarnybai pateikė Prašymą, kuriuo be kita ko prašė skirti išmoką už įdarbintus asmenis: L. D. A., D. E. F. ir B. R. Pareiškėja tuo pačiu Prašymu Užimtumo tarnybos prašė skirti išmoką ir už dar vieną įdarbintą asmenį – N. V.. Tačiau ginčo dėl priimto sprendimo šio darbuotojo (N. V.) atžvilgiu nagrinėjamoje byloje nėra.

Užimtumo tarnybos Departamento direktoriaus Sprendimais, vadovaujantis UĮ 48² straipsnio 1, 3 dalimis, Aprašo 9 ir 16 punktais, įvertinus Prašymą ir kartu su juo pateiktus dokumentus, nuspręsta neskirti Bendrovei išmokos darbdaviui, pritraukusiam darbuotojus iš užsienio už Prašyme nurodytus darbuotojus L. D. A., D. E. F. ir B. R.

Pareiškėja, nesutikdama su Sprendimais, Komisijai paduotu skundu prašo šiuos sprendimus panaikinti ir įpareigoti atsakovę pakartotinai svarstyti Bendrovės Prašymą.

Ginčo šalių teisinius santykius reglamentuojančiame UĮ įtvirtinta, kad teisę gauti išmoką darbdaviui, pritraukusiam darbuotoją iš užsienio, turi darbdavys, kuris atitinka visas šias sąlygas: 1) darbdavys atitinka šio įstatymo 35 straipsnio 4 dalyje nustatytas sąlygas; 2) darbdavys yra sudaręs neterminuotą darbo sutartį dėl darbo funkcijų atlikimo Lietuvos Respublikos teritorijoje (nuotolinio darbo atveju – dėl darbo funkcijų atlikimo iš Lietuvos Respublikos teritorijos) su asmeniu, kuris atitinka šio įstatymo 48¹ straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas ir iki darbo Lietuvos Respublikos teritorijoje pradžios bent 5 ankstesnius kalendorinius metus nebuvo šio darbdavio ar kitos įmonės, atstovybės ar filialo, kurie priklauso tai pačiai įmonių grupei (kaip ji apibrėžiama Lietuvos Respublikos įmonių grupių konsoliduotosios finansinės atskaitomybės įstatyme) kaip ir šis darbdavys, darbuotojas (UĮ 48² straipsnio 1 dalis).

Šio straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas atitinkantiems darbdaviams už kiekvieną įdarbintą asmenį, atitinkantį šio įstatymo 48¹ straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas, skiriama ir mokama vienkartinė išmoka darbdaviui, pritraukusiam darbuotoją iš užsienio, kurios dydis yra lygus įdarbinto asmens vidutiniam vieno mėnesio bruto darbo užmokesčiui, skaičiuojant per 12 mėnesių laikotarpį nuo asmens įdarbinimo pagal neterminuotą darbo sutartį, sudarytą vadovaujantis šio įstatymo 48¹ straipsnio 1 dalies 3 punktu, dienos, bet ne didesnis kaip 7,2 Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos vienam įdarbintam asmeniui (UĮ 48² straipsnio 2 dalis).

Išmoką darbdaviui, pritraukusiam darbuotoją iš užsienio, skiria ir moka Užimtumo tarnyba. Darbdavys dėl išmokos darbdaviui, pritraukusiam darbuotoją iš užsienio, skyrimo kreipiasi į Užimtumo tarnybą ne anksčiau kaip po 12 mėnesių ir ne vėliau kaip per 2 metus nuo darbuotojo darbo Lietuvoje pagal neterminuotą darbo sutartį pradžios. Sprendimas dėl išmokos darbdaviui, pritraukusiam darbuotoją iš užsienio, skyrimo priimamas ne vėliau kaip per 15 darbo dienų nuo darbdavio kreipimosi į Užimtumo tarnybą dienos (UĮ 48² straipsnio 3 dalis).

Kreipimosi dėl išmokos darbdaviui, pritraukusiam darbuotoją iš užsienio, šios išmokos skyrimo ir mokėjimo tvarką nustato Užimtumo tarnybos direktorius (UĮ 48² straipsnio 4 dalis).

Aprašo 3 punkte nurodyta, jog teisę gauti Išmoką turi darbdaviai, atitinkantys UĮ 48² straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas ir pateikę Užimtumo tarnybos Paslaugų organizavimo departamento Paslaugų užsieniečiams skyriui (toliau – Paslaugų užsieniečiams skyrius) Prašymą.

Pagal Aprašo 4 punktą, kartu su prašymu pateikiami šie dokumentai lietuvių kalba: 4.1. Patvirtinimas apie įdarbinto asmens atitiktį UĮ 48¹ straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktuose ir 48² straipsnio 1 dalies 2 punkte nustatytoms sąlygoms (toliau – Patvirtinimas) (Aprašo 2 priedas). Patvirtinimas apie kiekvieną įdarbintą asmenį pildomas atskirai; 4.2. neterminuotos (-tų) darbo sutarties (-čių), sudarytų su įdarbintu asmeniu (-imis), kopija (-os); 4.3. pažyma (-os) dėl įdarbinto (-tų) asmens (-nų) vidutinio vieno mėnesio bruto darbo užmokesčio, skaičiuojant 6 mėnesių laikotarpį nuo įdarbinimo pagal neterminuotą darbo sutartį; 4.4. pažyma dėl darbuotojų praeitų kalendorinių metų (prieš asmens, už kurį prašoma Išmokos, įdarbinimą) vidutinio vieno mėnesio bruto darbo užmokesčio; 4.5. Darbdavio, siekiančio gauti Išmoką, atitikties *de minimis* pagalbos taisyklėms patikros lapas.

Aprašo 5 punkte įtvirtinta, jog Prašymas Paslaugų užsieniečiams skyriui gali būti pateiktas per administracinių ir viešųjų paslaugų portalą „Elektroniniai valdžios vartai“ ne anksčiau kaip po 12 mėnesių ir ne vėliau kaip per 2 metus nuo darbuotojo darbo Lietuvoje pagal neterminuotą darbo

sutartį pradžios, o Aprašo 6 punkte nustatyta, jog informacija apie prašymo pateikimo būdus bei prašymo forma skelbiama Užimtumo tarnybos interneto svetainėje.

Vadovaujantis Aprašo 8 punktu, Paslaugų užsieniečiams skyrius ne vėliau kaip per 12 darbo dienų nuo prašymo pateikimo dienos įvertinęs prašymą pateikusių darbdavio atitiktį UĮ 48² straipsnio 1 dalyje nustatytiems reikalavimams bei Aprašo 7 punkte nurodytoms sąlygoms, vadovaudamasis Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos, VSDF, Migracijos departamento prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos, Valstybinės darbo inspekcijos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos, Suteiktos valstybės pagalbos ir nereikšmingos (*de minimis*) pagalbos registro duomenimis, teikia siūlymą Paslaugų organizavimo departamento direktoriui: 8.1. skirti išmoką; 8.2. neskirti išmokos.

Paslaugų organizavimo departamento direktorius per 3 darbo dienas nuo Aprašo 8 punkte nurodytų siūlymų gavimo dienos priima sprendimą dėl išmokos darbdaviui, pritraukusiam darbuotoją iš užsienio, skyrimo ar neskystimo (Aprašo 9 punktas).

Paslaugų užsieniečiams skyrius apie priimtą sprendimą skirti išmoką ar neskirti išmokos, ar prašymo nenagrinėti prašymą pateikusių darbdavį informuoja ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo sprendimo priėmimo dienos raštu (elektroniniu paštu), pateikiant sprendimo kopiją. Priėmus sprendimą neskirti išmokos, sprendime turi būti nurodytas tokio sprendimo teisinis pagrindas, faktinės aplinkybės, motyvai, sprendimo apskundimo tvarka ir terminai (Aprašo 16 punktas).

Nagrinėjamoje administracinėje byloje ginčas kilo dėl Sprendimų, kuriais atsakovė iš esmės atsisakė tenkinti pareiškėjos Prašymą, teisėtumo ir pagrįstumo.

Bylos duomenys tvirtina, kad atsakovė, gavusi pareiškėjos Prašymą (su priedais), jį išnagrinėjo ir Sprendimais atsisakė jį tenkinti, t. y. vadovaudamasi UĮ 48² straipsnio 1 dalimi, 3 dalimi, Aprašo 9 ir 16 punktais, įvertinusi darbdavio (Bendrovės) Prašymą bei kartu su Prašymu pateiktus dokumentus, nustatė, kad Bendrovė neatitinka Užimtumo įstatymo 48² straipsnio 3 dalyje nurodytų sąlygų, t. y. Prašymo pateikimo metu (2025 m. rugsėjo 3 d.) Bendrovės darbo santykiai su nurodytais darbuotojais trunka daugiau nei 2 metus, todėl netenkinama UĮ 48² straipsnio 3 dalyje nustatyta sąlyga būtina išmokai darbdaviui, pritraukusiam darbuotoją iš užsienio, gauti: Sprendimo 1 pirmuoju punktu neskyrė pareiškėjai išmokos už Prašyme nurodytą asmenį L. D. A.; Sprendimo 2 pirmuoju punktu neskyrė pareiškėjai išmokos už Prašyme nurodytą asmenį D. E. F.; Sprendimo 3 pirmuoju punktu neskyrė pareiškėjai išmokos už Prašyme nurodytą asmenį B. R.

Sisteminė skundžiamų Sprendimų turinio analizė suponuoja išvadą, kad pareiškėjos Užimtumo tarnybai pateiktas Prašymas buvo atmestas remiantis nustatyta faktine aplinkybe, jog Prašymo pateikimo metu (2025 m. rugsėjo 3 d.) Bendrovės darbo santykiai su nurodytais darbuotojais (L. D. A., D. E. F. ir B. R.) trunka daugiau nei 2 metus, todėl netenkinama UĮ 48² straipsnio 3 dalyje nustatyta sąlyga būtina išmokai darbdaviui, pritraukusiam darbuotoją iš užsienio, gauti.

Pareiškėja skundą Komisijai bei nesutikimą su Sprendimais iš esmės grindžia argumentais, kad atsakovė, priimdama pareiškėjos skundžiamus Sprendimus, visiškai neatsižvelgė į pačios Užimtumo tarnybos sukeltas aplinkybes, apribojusias pareiškėjai galimybę pateikti Prašymą laiku, taip pažeisdama VAI įtvirtintus principus: nepiktnaudžiavimo valdžia, atsakingo valdymo (gerojo administravimo) ir lygiateisiškumo, todėl vienintelis (ir teisingas) sprendimas pažeidimui pašalinti yra Sprendimų panaikinimas ir Užimtumo tarnybos įpareigojimas Prašymą svarstyti pakartotinai, laikant, kad Prašymas yra pateiktas nepraleidus UĮ 48² straipsnio 3 dalyje nustatyto termino.

Nagrinėjamo administracinio ginčo kontekste pažymėtina, kad pareiškėja atsakovės priimtų Sprendimų neginčija tuo aspektu, kad būtų netinkamai apskaičiuota Bendrovės darbo santykių su Sprendimuose nurodytais darbuotojais trukmė (terminas) Prašymo pateikimo dienai, ar kad būtų netinkamai atliktas kitų kartu su Prašymu pateiktų duomenų ar dokumentų vertinimas.

Įvertinus atsakovei pateikto Prašymo turinį, matyti, kad pareiškėja 2025 m. rugsėjo 3 d. (Paslauga užsakyta per e-paslaugų portalą epaslaugos.lt) Užimtumo tarnybai pateikė Prašymą bei papildomus dokumentus. Nei pačiame Prašyme, nei jį lydinčiuose papildomuose dokumentuose, pareiškėja nenurodė argumentų, paaiškinimų dėl galimybės pateikti Prašymą per e-paslaugų portalą neužtikrinimo (apribojimo) laikotarpiu nuo 2025 m. birželio iki rugpjūčio mėn. Pažymėtina, kad būtent tokį laikotarpį skunde Komisijai nurodė pati pareiškėja. Papildomai akcentuotina, kad į bylą

nėra pateiki įrodymai, patvirtinantys aplinkybę, kad pareiškėjai, jos teigimu, susidūrus su techniniais ribojimais pateikti per EVV informacinę sistemą Prašymą dėl išmokos, ji, kaip verslo subjektas, būtų aktyvi, apdairi ir rūpestinga, t. y. teiktų prašymus, paklausimus, skundus ar kt. atsakovei, siekiant išsiaiškinti susiklosčiusios situacijos aplinkybes, susijusias su jos teise pateikti Prašymą dėl išmokos ar pan. Tuo aspektu pabrėžtina, kad tokius argumentus ir motyvus, dėl techninių apribojimų pateikti Prašymą dėl išmokos laikotarpiu nuo 2025 m. birželio iki rugpjūčio mėn., pareiškėja išdėstė tik skunde Komisijai ginčijant Sprendimą teisėtumą ir pagrįstumą.

Atitinkamai, Užimtumo tarnyba, 2025 m. rugsėjo 3 d. gavusi pareiškėjos Prašymą, įvertino jame bei kartu su Prašymu pateiktuose dokumentuose nurodytos informacijos turinį, atliko Prašymo pateikimo dienas, t. y. 2025 m. rugsėjo 3 d., būtinus terminų skaičiavimus bei vadovaudamasi teisės aktų nuostatomis konstatavo, kad Bendrovės darbo santykiai su nurodytais darbuotojais (L. D. A., D. E. F. ir B. R.) trunka daugiau nei 2 metus, todėl netenkinama UĮ 48² straipsnio 3 dalyje nustatyta sąlyga būtina išmokai darbdaviui, pritraukusiam darbuotoją iš užsienio, gauti.

UĮ 48² straipsnio 3 dalyje numatyta, kad išmoką darbdaviui, pritraukusiam darbuotoją iš užsienio, skiria ir moka Užimtumo tarnyba. Atsiliepime į pareiškėjos skundą atsakovė nurodė, kad pagal 2025 m. pasirašytą sutartį dėl valstybės biudžeto lėšų pervedimo ir naudojimo tarp Ekonomikos ir inovacijų ministerijos ir Užimtumo tarnybos, 2025 m. skirtos valstybės biudžeto lėšos buvo išnaudotos dar 2025 m. kovo mėn., todėl Prašymų skirti išmoką teikimas per EVV buvo sustabdytas laikotarpiu nuo 2025 m. kovo 17 d. iki 2025 m. rugpjūčio 4 d. Iš to seka, kad Prašymų priėmimas išmokai gauti buvo atnaujintas nuo 2025 m. rugpjūčio 4 d. Tuo aspektu Komisija pažymi, kad, kaip nustatyta aukščiau, pareiškėja Prašymą Užimtumo tarnybai pateikė 2025 m. rugsėjo 3 d., t. y. praėjus beveik mėnesiui nuo to laiko, kai buvo atnaujintas Prašymo priėmimas per EVV. Bylos duomenys patvirtina, kad pareiškėja Prašymą dėl išmokos už darbuotoją L. D. A. turėjo teisę pateikti laikotarpiu nuo 2024 m. liepos 3 d. iki 2025 m. liepos 3 d., už darbuotoją D. E. F. – nuo 2024 m. liepos 31 d. iki 2025 m. liepos 31 d., o už darbuotoją B. R. – nuo 2024 m. rugpjūčio 16 d. iki 2025 m. rugpjūčio 16 d. Byloje esantys rašytiniai įrodymai taip pat patvirtina, jog pareiškėja kartą jau teikė prašymą išmokai gauti už aukščiau nurodytus tris darbuotojus, tačiau išmokos nebuvo skirtos, nes pareiškėja kreipėsi per anksti, t. y. nepraėjus 12 mėn. nuo darbuotojų darbo Lietuvoje pagal neterminuotą darbo sutartį pradžios.

Nagrinėjamu atveju atsakovės veikimas ir su juo susijusių klausimų sprendimas yra sietinas ir su institucijos veikimu viešojo administravimo srityje, todėl jos veiklai yra taikytinos ir VAĮ nuostatos.

Pažymėtina, kad viešojo administravimo subjekto priimtas sprendimas yra laikytinas administraciniu sprendimu, kaip apibrėžta VAĮ 2 straipsnio 5 dalyje, t. y. administracinis sprendimas yra teisės aktų reglamentuotu būdu ir (ar) forma išreikšta vienkartinė viešojo administravimo subjekto valia dėl teisės taikymo, privaloma ir skirta konkrečiam asmeniui ar individualiai apibrėžtai asmenų grupei. Viešojo administravimo subjekto sprendimai turi atitikti VAĮ 10 straipsnio 5 dalyje įtvirtintas nuostatas. Vadovaujantis VAĮ 10 straipsnio 5 dalies 1–8 punktais, administraciniame sprendime turi būti nurodyta: 1) administracinį sprendimą priėmusio viešojo administravimo subjekto pavadinimas; 2) administracinio sprendimo data; 3) administraciniam sprendimui suteiktas registracijos numeris; 4) atliekamas tvarkomasis veiksmas arba asmenims nustatytos teisės ir (ar) pareigos; 5) administracinio sprendimo teisinis ir faktinis pagrindas ar kitos administraciniam sprendimui įtakos turėjusios aplinkybės; 6) administracinio sprendimo motyvai; 7) administracinio sprendimo apskundimo tvarka, nurodant konkrečią skundą nagrinėjančią instituciją ar įstaigą, skundo padavimo terminą ir teisės aktą, reglamentuojantį apskundimo tvarką; 8) administracinį sprendimą priėmusio asmens vardas, pavardė ir pareigos. VAĮ 3 straipsnio 4 punkte įtvirtintas įstatymo viršenybės principas reikalauja, kad administraciniai sprendimai, susiję su asmenų teisių ir pareigų įgyvendinimu, visais atvejais turi būti pagrįsti įstatymais. Vadovaudamasis VAĮ 3 straipsnio 5 punkte nustatytu išsamumo principu, viešojo administravimo subjektas į prašymą (skundą) turi atsakyti aiškiai ir argumentuotai, nurodydamas visas prašymo (skundo) nagrinėjimui įtakos turėjusias aplinkybes ir konkrečias teisės aktų nuostatas, kuriomis rėmėsi vertindamas prašymo (skundo) turinį.

Paminėtina ir tai, kad atsakymas asmeniui, bet kuria forma (skundu ar prašymu) besikreipusiam į viešojo administravimo instituciją, turi atitikti teisės aktuose nustatytus reikalavimus. Administraciniame sprendime turi būti aiškiai suformuluotos nustatytos arba suteikiamos teisės ir pareigos, nurodyta sprendimo apskundimo tvarka. Aiškindamas ankstesnės VAI redakcijos VAI 8 straipsnį, reglamentuojantį individualiam administraciniam aktui keliamus reikalavimus, LVAT savo jurisprudencijoje yra konstatavęs, kad VAI 8 straipsnio nuostatos reiškia, kad akte turi būti nurodomi pagrindiniai faktai, argumentai ir įrodymai, pateikiamas teisinis pagrindas, kuriuo viešojo administravimo subjektas rėmėsi priimdamas administracinį aktą; motyvų išdėstymas turi būti adekvatus, aiškus ir pakankamas. Ši teisės norma siejama su teisėtumo principu, pagal kurį reikalaujama, kad viešojo administravimo subjektai savo veikla nepažeistų teisės aktų, kad jų sprendimai būtų pagrįsti, o sprendimų turinys atitiktų teisės normų reikalavimus (*LVAT 2010 m. lapkričio 15 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. A⁵⁵⁶-15/2010*). Administracinio sprendimo priėmimo faktinis pagrindas ir individuali argumentacija turi būti žinomi ne tik viešojo administravimo subjektui, priimančiam sprendimą, bet ir asmeniui, kurio atžvilgiu jis priimamas. Individualus administracinis aktas paprastai turi būti toks, kad iš jo būtų galima suprasti visuomeninių santykių esmę, subjektus, dalyvaujančius šiuose santykiuose, kad būtų aiškus tų visuomeninių santykių teisinis kvalifikavimas. Visiškai nesilaikant minėtų nuostatų ar tai darant tik iš dalies, paprastai kyla pagrįsta abejonė dėl tokio administracinio akto teisėtumo bei pagrįstumo (*LVAT 2013 m. lapkričio 21 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A⁵⁰²-2124/2013*).

Komisija, vadovaudamasi ginčo šalių teisinius santykius reglamentuojančiomis teisės aktų nuostatomis, atsižvelgdama į LVAT formuojamą praktiką bei įvertinusi aukščiau nustatytas konkrečias faktines situacijas aplinkybes, sprendžia, kad atsakovė, išnagrinėjusi Prašymą bei jo priedus pagal konkrečiai Prašymo pateikimo dieną, t. y. 2025 m. rugsėjo 3 d., turimą informaciją bei duomenis, priėmė Sprendimus, kurie yra vertinami kaip teisėti ir pagrįsti. Pabrėžtina, kad tokią išvadą Komisija daro atsižvelgdama į tai, kad Prašymo pateikimo dieną bei atliekant jo tolimesnį vertinimą, atsakovės buvo vertinami ir analizuojami konkretus faktiniai duomenys nurodyti Prašyme ir jį lydinčiuose dokumentuose. Komisija neturi nei faktinio, nei teisinio pagrindo spręsti, kad Sprendimai prieštarauja teisės aktų nuostatomis, galiojusioms Prašymo pateikimo dienai arba, kad atsakovė netinkamai vertino, Prašymo pateikimo dieną nustatytas faktines aplinkybes ar duomenis pagal pareiškėjos pateiktą Prašymą.

Komisija sprendžia, kad skundžiami Sprendimai atitinka VAI 10 straipsnio 5 dalyje numatytus administraciniam sprendimui keliamus reikalavimus, jie pagrįsti tinkamai nurodytomis teisės aktų nuostatomis, t. y. nepažeidžiant VAI 3 straipsnio 4 punkte įtvirtinto įstatymo viršenybės principo. Sprendimai yra aiškūs ir argumentuoti, priimti nurodant Prašymo nagrinėjimui įtakos turėjusias aplinkybes ir konkrečias teisės aktų nuostatas, kuriomis atsakovė rėmėsi vertindama Prašymo turinį, t. y. priimti nepažeidžiant VAI 3 straipsnio 5 punkte nustatyto išsamumo principo.

Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija konstatuoja, kad atsakovė priėmė pagrįstus ir teisėtus Sprendimus, atitinkančius VAI 10 straipsnio reikalavimus, todėl jų naikinti nėra nei teisinio, nei faktinio pagrindo, o pareiškėjos skundas atmestinas kaip nepagrįstas visa apimtimi.

Pareiga pagrįsti priimtą sprendimą neturėtų būti suprantama, kaip reikalavimas detaliam atsakyti į kiekvieną argumentą (žr. *Europos Žmogaus Teisių Teismo 1994 m. balandžio 19 d. sprendimą byloje van de Hurk v. Netherlands*). LVAT yra ne kartą pažymėjęs, kad teismas (tame tarpe ir Komisija) neprivalo pasisakyti dėl kiekvieno byloje pateikto argumento, o vertindamas įrodymus teismas (tame tarpe ir Komisija) gali daryti jais pagrįstas apibendrinančias motyvuotas išvadas (žr., pvz., *LVAT 2011 m. rugsėjo 12 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A¹⁴⁶-2685/2011*).

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 19 straipsniu, 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 22 straipsniu, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

pareiškėjos „A“ skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo jo priėmimo bylos šalys turi teisę apskųsti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkė

Vesta Šliogerytė

Komisijos nariai

Asta Povilonienė

Karine Zavgorodnaja